

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Utenriksministeren

Stortingets Utenriks- og forsvarskomite
v/ leder Ine Marie Eriksen Søreide
Stortinget
0026 Oslo

Oslo, 18. februar 2011

Jeg viser til ditt brev av 3. februar der du ber om uttalelse til dokument 8:75 S – representantforslag fra stortingsrepresentantene Høglund, Woldseth, Keshwari og Storsand om innstramming av norsk politikk overfor Iran datert 19. januar.

Regjeringen er enig i at iranske myndigheter har gjort og gjør seg skyldig i svært alvorlige menneskerettighetsbrudd. Dette er grunnen til at Norge spiller en aktiv rolle i å kartlegge menneskerettighetssituasjonen i Iran, bl.a. gjennom utstrakt kontakt med iranske menneskerettighetsaktivister, noe som danner grunnlaget for vår sterke kritikk av Iran både bilateralt og i multilaterale fora. Jeg vil gjerne nevne noen eksempler på dette:

Irans herværende ambassadør Rezvani er flere ganger siste halvår blitt innkalt til Utenriksdepartementet for å motta norske protester mot steiningsdommer spesielt og menneskerettighetssituasjonen i landet generelt. Jeg vil også vise til min uttalelse av 25. januar d.å., der jeg tar sterkt avstand fra den sterke og urovekkende økningen i antall henrettelser i Iran.

I multilaterale sammenhenger har Norge tatt opp og stilt en rekke spørsmål om menneskerettighetssituasjonen i Iran i *Universal Periodic Review*-gjennomgangene i FNs Menneskerettighetsråd i Genève. Vi har lagt særlig vekt på forhold som dødsstraff, tortur, situasjonen for menneskerettighetsforsvarere, og kvinners rettigheter.

Under Rådets sesjon sist sommer holdt Norge innlegg på vegne av 56 land om den vanskelige menneskerettighetssituasjonen i Iran. Innlegget vektla maktmisbruk, fengslinger og henrettelser etter valgprotestene i 2009. Restriksjoner på kvinners rettigheter, behandlingen av religiøse minoriteter og ytringsfrihet var andre sentrale

spørsmål. Norge har også særlig kritisert Iran for ikke å ta imot en spesialrapportør for tortur.

Videre var Norge medforslagsstiller for resolusjonen om menneskerettighetssituasjonen i Iran som ble vedtatt i FNs generalforsamlings tredje komité 18. november og i Generalforsamlingen 21. d.s., som i klare ordlag fordømmer forverringen av menneskerettighetssituasjonen i Iran.

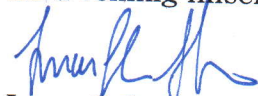
Jeg kunne nevnt en rekke andre eksempler på norsk kritikk av menneskerettighetssituasjonen i Iran. Det råder ingen tvil om norske holdninger til dette, og Regjeringen vil fortsette å uttrykke sin kritikk både bilateralt og multilateralt. Våre diplomatiske relasjoner er avgjørende for at vi skal kunne kommunisere denne kritikken samt øvrige budskap på en effektiv måte. I likhet med de fleste av våre likesinnede partnere vil vi derfor opprettholde våre diplomatiske relasjoner på det nåværende nivå. Jeg vil understreke at slike relasjoner er viktige også i lys av Irans regionale rolle, særlig hva angår situasjonen i Afghanistan.

Norge har i tillegg til FN-sanksjonene mot Irans atomprogram også sluttet opp om EUs tiltak mot dette. De sanksjoner og tiltak som nå gjelder er meget omfattende, og innbærer nye tiltak rettet ikke bare mot atomrelaterte aktiviteter, men også mot Irans bank- og finansbransje, shipping, og petroleumssektor. I tillegg er listen over iranske personer og foretak som rammes av reiserestriksjoner og frys av midler utvidet. Det er dessuten rettet et særlig fokus mot Revolusjonsgarden, som spiller en betydelig politisk og økonomisk rolle.

Forøvrig vil jeg minne om at det ikke har funnet sted norske besøk på politisk nivå til Iran de siste fem årene, og det planlegges heller ingen slike besøk.

Avslutningsvis vil jeg understreke at vår Iran-politikk kontinuerlig vurderes i lys av utviklingen i landet, og at vi er i stadig dialog med nærstående land om hvordan vi best kan bidra til å påvirke den meget kritikkverdige menneskerettighetssituasjonen i landet.

Med vennlig hilsen

Jonas Gahr Støre